Azərbaycan müəllimi.- 2024.- 5 aprel, №10.- S.6.

“Ağrıdan dözə bilməsəm də döyüş mövqeyini tərk etmədim”

O, bir əsgərdir. Həm təhsildə, həm hərbdə, orduda və məktəbdə. Vətən müharibəsi iştirakçısı Ülvi Qurbanov bu iki sahəni elə birləşdirib ki, özündən asılı olmadan hərbi ifadələrin təhsildəki qarşılığını, bənzərini axtarıb tapır, hərbidə “taqım”ı “sinif” olaraq izah edir.

O, bir vətənpərvərdir. Bu cür yetişməyində “Fəryad” filminin böyük payının olduğu qəhrəmanlardan biridir. Uşaqlıqdan həmin filmə ağlaya-ağlaya baxıb, amma göz yaşları gözlərində acizlik deyil, düşmənin amansızlığına nifrəti göstərib: “Anam televizoru söndürürdü ki, ağlamayım, mən daha çox ağlayırdım. Filmin üzərimdəki təsiri çox güclü olub”.

Onun vətəni qorumaq istəyi o qədər ehtiraslı və ürəkdəndir ki, tale də bu istəyin qarşısında durmayıb, ömrünə həm aprel döyüşlərində, həm də Vətən müharibəsində qəhrəmanlıq yazıb: “Vətənimi, torpaqlarımı istənilən düşməndən qorumağa hazıram, bu millətin bir əsgəri olaraq Prezidentimin, Ali Baş Komandanımın əmrində, verdiyi hər tapşırığın ön sıralarındayam”.

Fiziki tərbiyə müəllimi Ülvi Qurbanovun müharibə gündəliyi

İdman hədəfi oldu

Ülvi Qurbanov 1993-cü ildə Masallıda doğulub. Qaradağ rayon 288 nömrəli tam orta məktəbdə təhsil alıb. Yaxşı oxuyub, ta ki idmanla məşğul olana qədər. Sonra kitabları karate əvəz edib, karateni isə sərbəst güləşə dəyişib. Birincini məcburən dəyişsə də, karate ilə güləş arasındakı seçimi məqsədyönlü olub: “Qarşımda məqsədim vardı, amma karate olimpiya oyunlarının proqramına daxil edilmədiyi üçün məni hədəfimdən uzaqlaşdırırdı. Ona görə də idman növünü dəyişdim”.

Tələbə çempion

Kitab oxumağı, xüsusən də fizika və biologiyanı çox sevib: “Yarışlara başım qarışır, dərslərimə vaxt qalmırdı. Anama məktəbdən məlumat veriblər. O da düşdü üstümə, dərslərimdən 6 ay geri qalmışdım, anamın tənbehindən sonra 2 həftədə geri qaldığım bütün dərsləri öyrəndim. Hər dərsdə iştirak edən yoldaşlarımdan daha yaxşı cavablar verdim”.

Ü.Qurbanov karate üzrə 2006-cı ildə dünya çempionatında III, 2007-ci ildə Rumıniyada keçirilən beynəlxalq turnirdə II yerə çıxıb.

2011-ci ildə tələbə adı qazanan qəhrəmanım Azərbaycan Dövlət Bədən Tərbiyəsi və İdman Akademiyasında “Sərbəst güləş” ixtisası üzrə təhsil alıb. 2012-ci ildə tələbə kimi Avropa çempionu olub.

Əlinə silah aldı, aprel döyüşçüsü oldu

Ali məktəbi bitirib hərbi xidmətə yollanıb. Orada da korpus və ordu çempionatlarına qatılıb, aprel döyüşçülərindən biri olub. Döyüşlərdə fəal iştirakına görə təşəkkürnamə, xüsusi xasiyyətnamə alıb.

Qayıdandan sonra iş tapmaq çətin olmayıb: “İdmançı və müharibə iştirakçısı olduğumdan iş təklifləri çox alırdım. Birini seçdim və Heydər Əliyev adına hava limanında xüsusi mobil qrupda xidmətə başladım. Burada silahların texniki hazırlığını öyrədən təlimlərə qatıldım. Hərb sahəsində püxtələşdim”.

Yeni hədəfi: Müəllim olmaq

Hərbi sahə arzularından qaynaqlanan iş olsa da, müəllimliyə marağı yaranmışdı. Öyrətmək həvəsi ilə 2019-cu ildə müəllimlərin işə qəbulu müsabiqəsinə qatılıb və uğur qazanıb. 184 nömrəli tam orta məktəbdə müvəqqəti müqavilə ilə işə başlayıb. Bu dəfə hazırlaşmaq üçün qolları çirməyib: bütün gün oxuyurdum. Nəticə göstərir ki, fiziki tərbiyə müəllimləri arasında indiyədək ən yüksək balı toplayıb: “Heç bir kömək, bələdçi olmadan, müstəqil şəkildə hazırlaşdım və 3-4 ay ərzində gecə-gündüz oxuyub 60 sualdan 54-nə düzgün cavab yazdım və 166 nömrəli tam orta məktəbdə işə başladım”.

Vətən müharibəsi başladı

Qarabağda hərbi əməliyyatlar sentyabr ayında intensivləşsə də onun üçün müharibə Tovuz hadisələrindən sonra başlayıb. Mütəmadi Səfərbərlik və Hərbi Xidmətə Çağırış üzrə Dövlət Xidmətinə müraciət edib: “Qardaşım artıq müharibədə idi. Atam bilirdi ki, mən də mütləq gedəcəyəm”.

Əvvəlcə təlimlərə qatılıblar. Amma burada da o, öyrədənlərdən olub: “Komandirim Teymur Abbaslı təlimlərdə fərqinə vardı ki, silahla düzgün davranıram, döyüş qaydalarını, tələblərini bilirəm, o da təlimlərdə köməyimdən istifadə etdi”.

Nəhayət, təlimlər başa çatıb və o, böyük bir kolonun tərkibində müharibəyə yollanıb: “Müharibəyə getdiyimiz o günü qürur hissi ilə xatırlayıram. İnsanların bizi doğmaları, yaxınları kimi yola salmaları həm sevindirir, həm də qürurlandırırdı”.

Beləcə, Ülvi Qurbanovun Vətən müharibəsində döyüş yolu başlayıb. Oktyabrın 3-4-də artıq Füzuli istiqamətində döyüşlərdə idi: “Hamımız ölümü unudub düşmənin üzərinə şığıyırdıq”.

Füzuli istiqamətində başlayan döyüşlər Cəbrayıl, Hadrut istiqamətində davam edib. O günlər, xüsusən taqım komandiri Teymur Abbaslı ilə Hadrutda ayrılan döyüş yolunun hər ayrıntısı yaddaşına həkk olunub. Ağır itki, şəhid verdikləri döyüşləri xatırlayır: “Gözlərimin önündə təsiri hələ keçməyən çox şey oldu. Hadrut istiqamətində gedən ağır döyüşlərdən birində Teymur Abbaslı şəhid oldu. “Uşaqlar, məni vurdular”, - dediyini eşitdim. Bir neçə saniyə içərisində itirdik onu. Müharibədə ermənilər qadağan olunmuş “gəzən güllə” deyilən güllələrdən istifadə edirdilər. Ona görə, haradan dəyməyindən asılı olmayaraq, öldürürdü.

Hadrutda mühasirə

Hadrutun içərisində başına gələnlər, dəfələrlə düşdüyü mühasirə və ən ağır şəraitdə aldığı qələbə xəbəri ən incə detalına qədər yadındadır: “Hadrutda ermənilər bizi mühasirəyə salmışdı, oradan çıxmaq şansımız yox idi. Xüsusi təyinatlılar köməyimizə gəldi və mühasirədən çıxdıq. Amma sərt yoxuşlar olan dağlıq ərazi olduğundan yıxıldım, ayağım 2 yerdən çatlayıb, 2 yerdən də çıxmışdı. Ağrıdan dözə bilməsəm də, bütün israrlara baxmayaraq, döyüş mövqeyini tərk etmədim”.

Bir yandan ağrılar, digər yandan tək ayaqla qalması ağır döyüş şəraitində hərəkətini daha da çətinləşdirib: “Elə vəziyyət yaranmışdı ki, komandir də göndərə bilmirdilər, Teymurun silahı və mərmiləri də məndə idi, ağır yüklə, bir ayağımı yerə qoya bilmir, tullana-tullana birtəhər hərəkət etməyə çalışırdım”.

Bu vəziyyəti “Kilsə” deyilən yerdə çətin döyüş şəraiti daha da ağırlaşdırıb, yenə mühasirəyə düşüb: “Bizim geyim formamızda, maşınlarımızda yaxınlaşan kolonun düşmən olacağı ağlımıza gəlməmişdi. Bunu anlayanda çox gec idi, hərəmiz bir tərəfə pərən-pərən düşdük. Oradan uzaqlaşmağa çalışaraq “Kilsə” istiqamətində hərəkət etdim, bir ağacın arxasında daldalandım, mövqelənib silahı özümə sarı tutub gözlədim. Əsir düşməkdənsə, özümü öldürəcəkdim. Ayağımın ağrısına dözmək hər keçən saatda çətinləşirdi. Uzun müddət silah səsləri kəsilmədi. Ara sakitləşəndə özümü aşağıda axan çaya sarı buraxdım, yuvarlana-yuvarlana, ağaclara dəyə-dəyə aşağıya endim. Bir həftə yeməksiz, susuz, tamamilə tək qaldım. Ermənilərin səsini eşidirdim. Bir gün yuxarıdan aşağı bir əsgərin düşdüyünü gördüm. Azərbaycan döyüşçüsü olduğunu anlayan kimi səslədim...”

Zəfər elan olundu

Döyüşçü Ülvi Qurbanov müharibənin son günlərini belə qeyd edib: “Tuğda, sonra Tağlarda döyüşlərə qatıldıq. Tağlarda artıq düşmən geri çəkilirdi. Zəfər yaxınlaşırdı. Postdaydıq. Əlaqəmiz kəsildiyindən nə baş verdiyindən xəbər tuta bilmirdik. Axşam hər tərəfdən atəş səsləri gəlməyə başladı. Elə bilirdik ki, böyük hücum var, bütün istiqamətlərdə döyüşlər gedir. Mövqelərimizdə pusqu qurub düşməni gözləyirdik. Sən demə, Ermənistan məğlubiyyətini qəbul edib, bizimkilər də havaya atəş açaraq qələbəni qeyd edirlər”.

Dekabrın 26-da ordudan tərxis olunan Ü.Qurbanov Vətən müharibəsində göstərdiyi qəhrəmanlığa görə “Füzulinin işğaldan azad olunmasına görə”, “Xocavəndin işğaldan azad edilməsinə görə” və “Vətən müharibəsi iştirakçısı” medalları ilə təltif olunub.

Yenidən məktəbdə

Məktəbə bir gün gec gedib: “Məktəbdə yeni işə başlamışdım deyə heç kimlə əlaqəmiz yox idi. Direktorun otağında bir neçə nəfər vardı. Mən içəri girəndə elə məndən danışırmışlar, hər birinin gözləri doldu, məni qucaqladılar. O qədər səmimi qarşılanma idi ki...”

Ü.Qurbanovun beli zədələndiyindən peşəkar idmandan uzaqlaşmaq məcburiyyətində qalıb, amma güləş meydanında qurşaq tutan yeni nəslin yetişməsinə töhfə verir, 4 ildir həm də güləş üzrə məşqçi işləyir. Yetirmələri arasında artıq ölkə çempionları da var. Deyir o, çempion olmağın sirrini bilir və bu səbəbdən yetirmələrinin uğur qazanacağına şübhə etmir.

Təhsildə isə növbəti hədəfi var: “5 ildir ki, müəllim işləyirəm. Artıq direktorların işə qəbulu imtahanlarında da iştirak etməyi düşünürəm”.

R.HÜSEYNOVA